ואי בעית אימא סבר לה כר' אליעזר . פי' בקונטרס בלשון ראשון כז) שמואל דאמר לעיל בספק עבודת כוכבים וספק ספיקא אסורין ובשאר אסורין ל"ג דאמר כר"ל דאית ליה ספק ספיקא בעבודת כוכבים אסורין דתנן נטל הימנה עליה אסורין בהגלה הסיק בהן את התנור חדש יותן ישן יולן אפה בו את הפת אסורה בהגלה נתערבה באחרות ואחרות באחרות ואחרות באחרות דה"ל ספק ספיקא כולן אסורין בהגלה כ"ל אומר יוליך הגלה ליס המלח אלמא אית ליה לר"ל ספק ספיקא בעבודת כוכבים מדבעי פדיון וקשה לר"ת מדלא מאי כח) סבר לה כר"ל הא רבנן נמי כח) אסרי ודומק לפרש ג) *דברי ר"ל ומחלוקתו קאמר ועוד דר"ל בשאר איסורין נמי אסר התם ועוד דהל"ל דתנן ולתתויי מתני' דהתם לא) דכיון שלא הוזכרה בכולה שמעתא ועוד לעניל פירש דלא גרסינן בכל הספרים שבר לה כר"ל אליבא דר"ל ונראה לשון אחרון שפירש בקונטרס דר"ש סבר לה כר"ל דאמר תולין את האיסור להקל ואומר האיסור אלך לו דאמר אם קרב לב) *הראשון של אחת יקרבו כל הראשים ול"ל אלעזר לא התיר ר"ל אלא שנים שנים *הכא נפל איסור לריבוא אסורין שזה ספק דאשון ודימוי בחדן לא במלי מריבוא לג' דה"ל ספק ספיקא לג) דאמר איסורא בריבוא איתיה ואילו הרבעה מוקרין והרבעה בעינן כדי שיזכרו שנים שנים דאי נפל לד) מב' והוא שלישי נמלא האחד באיסורו דשיזכרו הנשים וליהוה מכולן בבת אחת פסיעה דאסור כדפרישים לעיל וכן ר' אליעזר דאמר יקרבו הראשים כולן לא להקריב בבת אחת מתיר אלא שנים שנים ונראה דאין מתיר כשמוחלת לה) אפילו בספק ספיקא בעבודת כוכבים דקיימא לן כרב באיסורי ואפילו ספק אשון נראה דברי בהלכת הגלה ליס המלח דקי"ל כר"ל בפ' כל הגלמים (ע"ז דף מט:) ואפילו לשאר איסורין היה אומר רבינו שמואל שיש להם פדיון כדפרישים לעיל* : **דאיערב** בולד טריפה ורבי אליעזר היא . אפילו למ"ד היא וולדה נרבעו לא אמריכן היא וולדה נטרפו דעובר יש לו חיות בפני עצמו ואינו נטרף עם האם : **דאי** משום טריפות (מולין דף מג:) ספק שוכרת ספק קניא אימר קניא הא אפסר מעיקרא שזו המעוברת טריפה היתה : **נקובת הקנה** . כ) *ואינה נקובה לחלל וכשריה ומוס נמי לא הוי דהדר בריא : **דרוסת הוא** . טריפה מפני שהאריה שורפה ולא כח) ידע בין נקובה לדרוסה : **נפולה** . מן הגג ואינה יכולה לעמוד ספק טריפה היא ואם שחטה קודם כב) שנשחטה מעת לעת טריפה משום ריסוקי אברים ואפילו בדקה ולא מצא בה נקובה ריאה לו מעיים ולא פסוקת חוט השדרה גג) *ושום סימן טריפות ואם שחטה מעת לעת ושחטה לריכה בדיקה מכל סימני טריפות וכיון דליתחזק בה ספק טריפות אין מכניסין אותה לעזרה לשוחטה משום הקריבהו לא לפתחך : **נפולה** כד) **נבדקה** . אם תעמוד ותלך כשירה לגמרי דאיכא למאן דאמר בלא טריפות עמדה אינה לריכה מעת לעת הלכה אינה לריכה בדיקה : **קסברי** . ר"ל עמדה על רגליה אפילו הכי לריכה מעת לעת ואף אם הלכה לריכה בדיקה לאחר שחיטתה שאין זו בדיקתה : **ולד טריפה לא יקרב** . בפרק כל האסורים במסכת תמורה (דף לא.) מפרש כה) טעם : **דרוסת הוא משום** . הנקב ואינו עגול שהאיפורן קורע ויורד : **עמדה** . על רגליה אינה לריכה מעת לעת אבל בדיקה בעינן ואם הלכה אף בדיקה אינה לריכה : **יקרב** . לשם מי שהוא : **והא בעיא שמיכה** . בבעלעי ולא יהיו מנו כו) : **אכל קרבן אנשים לא** . מתכשר בתערובת בתמיה : **מאי שנא שנשה** . והוא רביעי דבטיל בהו : **דאיכא רובא** . לבטולי : **ואי בעית אימא סבר לה כרבי אליעזר** . שמואל דאמר ספק ספיקא דעבודת כוכבים אסור יג) דאמר כר"ל דתנן במסכת עבודה זרה (דף מט:) נטל הימנה עליה אסורין בהגלה הסיק בהן את התנור חדש יותן ישן יולן אפה בו את הפת אסורה בהגלה נתערבה באחרות ואחרות באחרות ואחרות באחרות דה"ל ספק ספיקא כולן אסורין בהגלה כ"ל אומר יוליך הגלה ליס המלח אלמא אית ליה לר"ל ספק ספיקא בעבודת כוכבים מדבעי פדיון וקשה לר"ת מדלא מאי כח) סבר לה כר"ל הא רבנן נמי כח) אסרי ודומק לפרש ג) *דברי ר"ל ומחלוקתו קאמר ועוד דר"ל בשאר איסורין נמי אסר התם ועוד דהל"ל דתנן ולתתויי מתני' דהתם לא) דכיון שלא הוזכרה בכולה שמעתא ועוד לעניל פירש דלא גרסינן בכל הספרים שבר לה כר"ל אליבא דר"ל ונראה לשון אחרון שפירש בקונטרס דר"ש סבר לה כר"ל דאמר תולין את האיסור להקל ואומר האיסור אלך לו דאמר אם קרב לב) *הראשון של אחת יקרבו כל הראשים ול"ל אלעזר לא התיר ר"ל אלא שנים שנים *הכא נפל איסור לריבוא אסורין שזה ספק דאשון ודימוי בחדן לא במלי מריבוא לג' דה"ל ספק ספיקא בעבודת כוכבים דקיימא לן כרב באיסורי ואפילו ספק אשון נראה דברי בהלכת הגלה ליס המלח דקי"ל כר"ל בפ' כל הגלמים (ע"ז דף מט:) ואפילו לשאר איסורין היה אומר רבינו שמואל שיש להם פדיון כדפרישים לעיל* : **דאיערב** בולד טריפה ורבי אליעזר היא . אפילו למ"ד היא וולדה נרבעו לא אמריכן היא וולדה נטרפו דעובר יש לו חיות בפני עצמו ואינו נטרף עם האם : **דאי** משום טריפות (מולין דף מג:) ספק שוכרת ספק קניא אימר קניא הא אפסר לבדר הלי משום והאי עגול וי"ל דה"מ מן הזאב ולמעלה אבל בשוכרת לא יהיו וא"ת א"כ ליתני לה לעיל דאיערב נקובת הקנה בדרוסת חתול ובגדיים ובטלאים וי"ל דניחא לה לתנויי בכל בהמות והא דלא מתני דאיערב דרוסת הכלב בדרוסת הזאב דלמא אפסר לבדר

*) דהוי כעבל ומעמ ל"ק

והא בעי שמיכה . לא מלי לשנויי בשום כדמשני בפרק כל הגט (גיטין דף כח:) גבי שולח חטאתו ממדינת הים לפרוך והא בעי שמיכה ומשני בחטאת הטוען להכלא בזבחים מיירי ועוד דעופות לאו בני רעייה ופדייה מינהו ולוכא נמי למימר מין במינו כגון בכור בבכור ומעשר במעשר דמשמע דמיירי בכל קדשים ול"ת ולוקמה ביורש וכרבי יהודה (ערכין דף ב.) דלמר יורש אינו סומך ויש לומר דקתני דומיא דמחלתו ואשם דלין בלין לאחר מיתה ול"ת ולוקמה *)בנעל ומומ דמשלמין קרבנותיהן בפרק תמיד נשחט (פסחים דף סב.) וכ"ת בעוף מיירי הא קאמרינן התם דכל הזבחים נעל ומומ משלמין כו' ועוף לאו זבח הוא וכ"ת בבכור ומעשר הא כל הזבחים קאמר וכן קשה בפ' כל הגט (גיטין דף כח:) גבי שולח חטאתו ממדינת הים לפרוך והא בעי שמיכה מלי קושיא והא נעל ומומ משלמין קרבנותיהן בלא שמיכה וי"ל דגיטין כיון שיש עדיין ספק בדבר שלריך להקריב בחזקת שהוא קיים לא היה לנו להתיר מלאחר דה"ל נמי לקיים מלות שמיכה ומיהו הכא לא יתכן לתרץ כן

*) דהוי כעבל ומעמ ל"ק

*מ"ש שלשה דאיכא רובא שנים נמי איכא רובא מאי ג' דקתני תרתי והוא ואיבעית אימא סבר לה כ) כר' אליעזר אמר ר"ל *חבית של תרומה שנתערבה במאה חביות ב)ונפלה אחת מהן לים ג) המלח הותרו כולן דאמרינן הך דנפל ד) דאיסורא נפל ואיצטריך דר"ל ואיצטריך דר"ל דאי מדר"נ הוה אמינא ה"מ עבודת כוכבים ה) דאין לה מתירין אבל תרומה דיש לה מתירין לא ואי מדר"ל ה"א חבית דמינברא נפילתה אבל טבעת דלא מינברא נפילתה ו) לא צריכי אמר רבה לא התיר ר"ל אלא חבית דמינברא נפילתה ז) אבל ח)תאינה לא ורב יוסף אמר אפילו תאינה כנפילתה כך עלייתה א"ר אלעזר חבית של תרומה ט) שנפלה בכ' חביות פותח י) אחד מהן ונוטל הימנה כדי דימועה ושותה יתיב רב דימי וקאמר לה להא שמעתא א"ל ר"נ גמע ושתי קא חזינא הכא אלא אימא נ)נפתחה אחת מהן נוטל הימנה כדי דימוע ושותה א"ר אושעיא ר)חבית של תרומה שנתערבה במאה וחמשים חביות ונפתחו מאה מהן נוטל ש) הימנה כדי דימועה ושותה ושאר ת) אסורין עד שיפתחו לא אמרינן איסורא ברובא איתיה : הרובע והנרבע כו' : בשלמא כולהו לא ידיע אלא האי טריפה היכי דמי אי ידיע ליה ליתי ולישקליה אי לא ידע ליה מנא ידע דאיערב אמרי דבי רבי ינאי הכא במאי עסקינן כגון דאיערב נקובת הקוץ *בדרוסת הזאב ריש לקיש אמר [בגון] דאיערב בנפולה יב) נפולה נמי ליבדקה קסבר *עמדה צריכה מעת לעת הלכה צריכה בדיקה רבי ירמיה אמר כגון דאיעריב בולד טריפה ור' אליעזר היא דאמר *)ולד טריפה לא יקרב לגבי מזבחכולהו כרבי ינאי לא אמרי בין נקובת הקוץ לדרוסת הזאב מידע ידיע האי משיך והאי עגיל כריש לקיש לא אמרי *קסברי ר)עמדה אינה צריכה מעת לעת ר)הלכה אינה צריכה בדיקה כר' ירמיה לא אמרי כרבי אליעזר לא מוקמי : קדשים בקדשים מין במינו כו' : והא בעי סמיכה אמר רב יוסף ר)בקרבן נשים אבל בקרבן אנשים לא

*)[בכורות ז. מולין מא. תמורה ג:]

איתיביה

מעיקרא שזו המעוברת טריפה היתה : **נקובת הקוץ** . כ) *ואינה נקובה לחלל וכשריה ומוס נמי לא הוי דהדר בריא : **דרוסת הזאב** . טריפה מפני שהאריה שורפה ולא כח) ידע בין נקובה לדרוסה : **נפולה** . מן הגג ואינה יכולה לעמוד ספק טריפה היא ואם שחטה קודם כב) שנשחטה מעת לעת טריפה משום ריסוקי אברים ואפילו בדקה ולא מצא בה נקובת ריאה לו מעיים ולא פסוקת חוט השדרה גג) *ושום סימן טריפות ואם שחטה מעת לעת ושחטה לריכה בדיקה מכל סימני טריפות וכיון דליתחזק בה ספק טריפות אין מכניסין אותה לעזרה לשוחטה משום הקריבהו לא לפתחך : **נפולה** כד) **נבדקה** . אם תעמוד ותלך כשירה לגמרי דאיכא למאן דאמר בלא טריפות עמדה אינה לריכה מעת לעת הלכה אינה לריכה בדיקה : **קסבר** . ר"ל עמדה על רגליה אפילו הכי לריכה מעת לעת ואף אם הלכה לריכה בדיקה לאחר שחיטתה שאין זו בדיקתה : **ולד טריפה לא יקרב** . בפרק כל האסורים במסכת תמורה (דף לא.) מפרש כה) טעם : **דרוסת הזאב משום** . הנקב ואינו עגול שהאיפורן קורע ויורד : **עמדה** . על רגליה אינה לריכה מעת לעת אבל בדיקה בעינן ואם הלכה אף בדיקה אינה לריכה : **יקרב** . לשם מי שהוא : **והא בעיא סמיכה** . בבעלעי ולא יהיו מנו כו) : **אכל קרבן אנשים לא** . מתכשר בתערובת בתמיה : **מאי שנא שנשה** . והוא רביעי דבטיל בהו : **דאיכא רובא** . לבטולי : **ואי בעית אימא סבר לה כרבי אליעזר** . שמואל דאמר ספק ספיקא דעבודת כוכבים אסור יג) דאמר כר"ל דתנן במסכת עבודה זרה (דף מט:) נטל הימנה עליה אסורין בהגלה הסיק בהן את התנור חדש יותן ישן יולן אפה בו את הפת אסורה בהגלה נתערבה באחרות ואחרות באחרות ואחרות באחרות דה"ל ספק ספיקא כולן אסורין בהגלה כ"ל אומר יוליך הגלה ליס המלח אלמא אית ליה לר"ל ספק ספיקא בעבודת כוכבים מדבעי פדיון וקשה לר"ת מדלא מאי כח) סבר לה כר"ל הא רבנן נמי כח) אסרי ודומק לפרש ג) *דברי ר"ל ומחלוקתו קאמר ועוד דר"ל בשאר איסורין נמי אסר התם ועוד דהל"ל דתנן ולתתויי מתני' דהתם לא) דכיון שלא הוזכרה בכולה שמעתא ועוד לעניל פירש דלא גרסינן בכל הספרים שבר לה כר"ל אליבא דר"ל ונראה לשון אחרון שפירש בקונטרס דר"ש סבר לה כר"ל דאמר תולין את האיסור להקל ואומר האיסור אלך לו דאמר אם קרב לב) *הראשון של אחת יקרבו כל הראשים ול"ל אלעזר לא התיר ר"ל אלא שנים שנים *הכא נפל איסור לריבוא אסורין שזה ספק דאשון ודימוי בחדן לא במלי מריבוא לג' דה"ל ספק ספיקא בעבודת כוכבים דקיימא לן כרב באיסורי ואפילו ספק אשון נראה דברי בהלכת הגלה ליס המלח דקי"ל כר"ל בפ' כל הגלמים (ע"ז דף מט:) ואפילו לשאר איסורין היה אומר רבינו שמואל שיש להם פדיון כדפרישים לעיל* : **דאיערב** בולד טריפה ורבי אליעזר היא . אפילו למ"ד היא וולדה נרבעו לא אמריכן היא וולדה נטרפו דעובר יש לו חיות בפני עצמו ואינו נטרף עם האם : **דאי** משום טריפות (מולין דף מג:) ספק שוכרת ספק קניא אימר קניא הא אפסר לבדר הלי משום והאי עגול וי"ל דה"מ מן הזאב ולמעלה אבל בשוכרת לא יהיו וא"ת א"כ ליתני לה לעיל דאיערב נקובת הקוץ בדרוסת חתול ובגדיים ובטלאים וי"ל דניחא לה לתנויי בכל בהמות והא דלא מתני דאיערב דרוסת הכלב בדרוסת הזאב דלמא אפסר לבדר

*) דהוי כעבל ומעמ ל"ק

והא בעי שמיכה . לא מלי לשנויי בשום כדמשני בפרק כל הגט (גיטין דף כח:) גבי שולח חטאתו ממדינת הים לפרוך והא בעי שמיכה ומשני בחטאת הטוען להכלא בזבחים מיירי ועוד דעופות לאו בני רעייה ופדייה מינהו ולוכא נמי למימר מין במינו כגון בכור בבכור ומעשר במעשר דמשמע דמיירי בכל קדשים ול"ת ולוקמה ביורש וכרבי יהודה (ערכין דף ב.) דלמר יורש אינו סומך ויש לומר דקתני דומיא דמחלתו ואשם דלין בלין לאחר מיתה ול"ת ולוקמה *)בנעל ומומ דמשלמין קרבנותיהן בפרק תמיד נשחט (פסחים דף סב.) וכ"ת בעוף מיירי הא קאמרינן התם דכל הזבחים נעל ומומ משלמין כו' ועוף לאו זבח הוא וכ"ת בבכור ומעשר הא כל הזבחים קאמר וכן קשה בפ' כל הגט (גיטין דף כח:) גבי שולח חטאתו ממדינת הים לפרוך והא בעי שמיכה מלי קושיא והא נעל ומומ משלמין קרבנותיהן בלא שמיכה וי"ל דגיטין כיון שיש עדיין ספק בדבר שלריך להקריב בחזקת שהוא קיים לא היה לנו להתיר מלאחר דה"ל נמי לקיים מלות שמיכה ומיהו הכא לא יתכן לתרץ כן

קרבן

עין משפט נר מצוה

כב א ב מיי' פט"ו מהלכות תרומות הלכה כ :

כג ג ד מיי' שם הל' ג :

כד ה מיי' פ"ט מהל' מעילה הל' ט סמג עשין סג עוש"ע י"ד סימן נה סעיף ד :

כה ו מיי' שם עוש"ע שם סעיף ו :

כו ז מיי' פ"ו מהלכות פסולי המקדש ד :

כז ח ט מיי' פ"ב מהל' מעילה הל' ט סמג עשין סג עוש"ע יו"ד סימן נה סעיף ד :

כח י מיי' שם עוש"ע שם סעיף ו :

כט כ מיי' פ"ו מהלכות פסולי המקדש ה"ט :

ל מ מיי' פ"ב מהל' מעילה הל' ט :

לא נ מיי' שם הל' ט :

לב ס מיי' שם הל' ט :

לג ע מיי' שם הל' ט :

לד פ מיי' שם הל' ט :

לה צ מיי' שם הל' ט :

לו ק מיי' שם הל' ט :

לז ר מיי' שם הל' ט :

לח ש מיי' שם הל' ט :

לט ת מיי' שם הל' ט :

מ א מיי' פ"ב מהל' מעילה הל' ט :

מא ב מיי' שם הל' ט :

מב ג מיי' שם הל' ט :

מג ד מיי' שם הל' ט :

מד ה מיי' שם הל' ט :

מה ו מיי' שם הל' ט :

מו ז מיי' שם הל' ט :

מז ח מיי' שם הל' ט :

מח ט מיי' שם הל' ט :

מט י מיי' שם הל' ט :

נ כ מיי' שם הל' ט :

נא ל מיי' שם הל' ט :

נב מ מיי' שם הל' ט :

נג נ מיי' שם הל' ט :

נד ס מיי' שם הל' ט :

נה ע מיי' שם הל' ט :

נו פ מיי' שם הל' ט :

נז צ מיי' שם הל' ט :

נח ק מיי' שם הל' ט :

נט ר מיי' שם הל' ט :

נ ש מיי' שם הל' ט :

נא ת מיי' שם הל' ט :

נב א מיי' פ"ב מהל' מעילה הל' ט :

נג ב מיי' שם הל' ט :

נד ג מיי' שם הל' ט :

נה ד מיי' שם הל' ט :

נו ה מיי' שם הל' ט :

נז ו מיי' שם הל' ט :

נח ז מיי' שם הל' ט :

נט ח מיי' שם הל' ט :

ס ט מיי' שם הל' ט :

סא י מיי' שם הל' ט :

סב כ מיי' שם הל' ט :

סג ל מיי' שם הל' ט :

סד מ מיי' שם הל' ט :

סה נ מיי' שם הל' ט :

סו ס מיי' שם הל' ט :

סז ע מיי' שם הל' ט :

סח פ מיי' שם הל' ט :

סט צ מיי' שם הל' ט :

ע ק מיי' שם הל' ט :

עא ר מיי' שם הל' ט :

עב ש מיי' שם הל' ט :

עג ת מיי' שם הל' ט :

עד א מיי' פ"ב מהל' מעילה הל' ט :

עה ב מיי' שם הל' ט :

עו ג מיי' שם הל' ט :

עז ד מיי' שם הל' ט :

עח ה מיי' שם הל' ט :

עט ו מיי' שם הל' ט :

פ ז מיי' שם הל' ט :

פא ח מיי' שם הל' ט :

פב ט מיי' שם הל' ט :

פג י מיי' שם הל' ט :

פד כ מיי' שם הל' ט :

פה ל מיי' שם הל' ט :

פו מ מיי' שם הל' ט :

פז נ מיי' שם הל' ט :

פח ס מיי' שם הל' ט :

פט ע מיי' שם הל' ט :

צ פ מיי' שם הל' ט :

צא צ מיי' שם הל' ט :

צב ק מיי' שם הל' ט :

צג ר מיי' שם הל' ט :

צד ש מיי' שם הל' ט :

צה ת מיי' שם הל' ט :

צו א מיי' פ"ב מהל' מעילה הל' ט :

צז ב מיי' שם הל' ט :

צח ג מיי' שם הל' ט :

צט ד מיי' שם הל' ט :

ק ה מיי' שם הל' ט :

קא ו מיי' שם הל' ט :

קב ז מיי' שם הל' ט :

קג ח מיי' שם הל' ט :

קד ט מיי' שם הל' ט :

קה י מיי' שם הל' ט :

קו כ מיי' שם הל' ט :

קז ל מיי' שם הל' ט :

קח מ מיי' שם הל' ט :

קט נ מיי' שם הל' ט :

קי ס מיי' שם הל' ט :

קיא ע מיי' שם הל' ט :

קיב פ מיי' שם הל' ט :

קיג צ מיי' שם הל' ט :

קיד ק מיי' שם הל' ט :

קטו ר מיי' שם הל' ט :

קטז ש מיי' שם הל' ט :

קיז ת מיי' שם הל' ט :

קיח א מיי' פ"ב מהל' מעילה הל' ט :

קיט ב מיי' שם הל' ט :

קכ ג מיי' שם הל' ט :

קכא ד מיי' שם הל' ט :

קכב ה מיי' שם הל' ט :

קכג ו מיי' שם הל' ט :

קכד ז מיי' שם הל' ט :

קכה ח מיי' שם הל' ט :

קכו ט מיי' שם הל' ט :

קכז י מיי' שם הל' ט :

קכח כ מיי' שם הל' ט :

קכט ל מיי' שם הל' ט :

קל מ מיי' שם הל' ט :

קלא נ מיי' שם הל' ט :

קלב ס מיי' שם הל' ט :

קלג ע מיי' שם הל' ט :

קלד פ מיי' שם הל' ט :

קלה צ מיי' שם הל' ט :

קלו ק מיי' שם הל' ט :

קלז ר מיי' שם הל' ט :

קלח ש מיי' שם הל' ט :

קלט ת מיי' שם הל' ט :

קמ א מיי' פ"ב מהל' מעילה הל' ט :

קמא ב מיי' שם הל' ט :

קמב ג מיי' שם הל' ט :

קמג ד מיי' שם הל' ט :

קמד ה מיי' שם הל' ט :

קמה ו מיי' שם הל' ט :

קמו ז מיי' שם הל' ט :

קמז ח מיי' שם הל' ט :

קמח ט מיי' שם הל' ט :

קמט י מיי' שם הל' ט :

קנ כ מיי' שם הל' ט :

קנא ל מיי' שם הל' ט :

קנב מ מיי' שם הל' ט :

קנג נ מיי' שם הל' ט :

קנד ס מיי' שם הל' ט :

קנה ע מיי' שם הל' ט :

קנו פ מיי' שם הל' ט :

קנז צ מיי' שם הל' ט :

קנח ק מיי' שם הל' ט :

קנט ר מיי' שם הל' ט :

קס ש מיי' שם הל' ט :

קסא ת מיי' שם הל' ט :

קסב א מיי' פ"ב מהל' מעילה הל' ט :

קסג ב מיי' שם הל' ט :

קסד ג מיי' שם הל' ט :

קסה ד מיי' שם הל' ט :

קסו ה מיי' שם הל' ט :

קסז ו מיי' שם הל' ט :

קסח ז מיי' שם הל' ט :

קסט ח מיי' שם הל' ט :

קע ט מיי' שם הל' ט :

קעא י מיי' שם הל' ט :

קעב כ מיי' שם הל' ט :

קעג ל מיי' שם הל' ט :

קעד מ מיי' שם הל' ט :

קעה נ מיי' שם הל' ט :

קעו ס מיי' שם הל' ט :

קעז ע מיי' שם הל' ט :

קעח פ מיי' שם הל' ט :

קעט צ מיי' שם הל' ט :

קפ ק מיי' שם הל' ט :

קפא ר מיי' שם הל' ט :

קפב ש מיי' שם הל' ט :

קפג ת מיי' שם הל' ט :

קפד א מיי' פ"ב מהל' מעילה הל' ט :

קפה ב מיי' שם הל' ט :

קפו ג מיי' שם הל' ט :

קפז ד מיי' שם הל' ט :

קפח ה מיי' שם הל' ט :

קפט ו מיי' שם הל' ט :

קצ ז מיי' שם הל' ט :

קצא ח מיי' שם הל' ט :

קצב ט מיי' שם הל' ט :

קצג י מיי' שם הל' ט :

קצד כ מיי' שם הל' ט :

קצה ל מיי' שם הל' ט :

קצו מ מיי' שם הל' ט :

קצז נ מיי' שם הל' ט :

קצח ס מיי' שם הל' ט :

קצט ע מיי' שם הל' ט :

רא פ מיי' שם הל' ט :

רב צ מיי' שם הל' ט :

רג ק מיי' שם הל' ט :

רד ר מיי' שם הל' ט :

רה ש מיי' שם הל' ט :

רו ת מיי' שם הל' ט :

רז א מיי' פ"ב מהל' מעילה הל' ט :

רח ב מיי' שם הל' ט :

רט ג מיי' שם הל' ט :

רי ד מיי' שם הל' ט :

ריא ה מיי' שם הל' ט :

ריב ו מיי' שם הל' ט :

ריג ז מיי' שם הל' ט :

ריד ח מיי' שם הל' ט :

ריה ט מיי' שם הל' ט :

ריו י מיי' שם הל' ט :

ריז כ מיי' שם הל' ט :

ריח ל מיי' שם הל' ט :

ריט מ מיי' שם הל' ט :

ריי נ מיי' שם הל' ט :

ריא ס מיי' שם הל' ט :

ריב ע מיי' שם הל' ט :

ריג פ מיי' שם הל' ט :

ריד צ מיי' שם הל' ט :

רטו ק מיי' שם הל' ט :

רטז ר מיי' שם הל' ט :

רטח ש מיי' שם הל' ט :

רטט ת מיי' שם הל' ט :

ר"ל דס"ק שכתב דסקו פ"ל זו נעלם מן הס"מ דין ד' שכתב ול"ל כו' ע"ש

ר"ל ודקאמרת

כרתם של אחת מהן ל"ק

וכבר נפל איסור לריבוא שזה ספק דאשון ודימוי בחדן לא בעינן ומריבוא לג' כו' כל"ל ל"ק

ע' רס"ק ופנים מאירות

[ועי' תוספות מולין נח: ס"ד ע"ש דגרסי סלא עמדה לגרסי לריכה מעמד לעת כו']

ותמוטינן אע"ג דבעולה ופסיעה ליה דלא מתערב יין ביין אלא בבית מכתים מכתים לגיך ליטול מהן כדי דיעוע אחד כ"ק

בנבר ואינה ל"ק

ופימן שום טריפות ל"ק

נוסחאות

רש"י בת"י

ואב"א כו' אסור ובשאר איסורין כו' מדקתני ס"א מדבעי פדיון לא וכו' ל"ל אבל וראשונישר בעיני ולשון אחרון שיבוש הוא דהוי מצי ליפלן שלשתן יחד ולמוכרן :

קרבן יחיד שנתערב כו' • בכולהו גרסינן קרבן: **קרבן יחיד בקרבן ציבור** • כגון שעיר נשיא בשעיר הרגלים לו עולה בעולה: **סבי גרסינן ואם נתן מתנה מכל אחד יצא** • כדאמרן בפרק בית שמאי (נעיל דף לז:) כל הניתנין על המזבח החילון שנתנן במתנה אחת כיפר: **מרבע מתנות** • שתים מתנות שהן מרבע קאמר: **כד"א** • דבעינן מרבע מתנות מכל אחד לכתחילה: **אבל נתערבו שחוטין** • שבבלל דמם בכוס אחד מתן ד' מתנות מכולם יחד שהרי יש כאן משייהם קסבר יש בילה: **אף יחיד בגברי** • ואע"ג דבעי סמיכה ומדליבור לא מצי לאוקמיה שאין סמיכה בליבור אלא בחטאות הפנימיות ובכא בפנימיות לא קמיירי מדקתני ה] מרבע מתנות: **והסברא הא מתרצתא היא** • והאי חיין דוקא הוא ואתערבו קודם סמיכה ו] קאי הא קתני אבל שחוטין לא בעי ד' מכל אחד לכתחילה ז] ובשחוטין נמי משכחת לה דבעיא כגון שנתערבו סכות בכוסות ואין יודע איזהו של זה ואיזהו של זה ולא נבללו הדמים בכוס אחד: **אלא** • האי חיין לאו דוקא והכי קאמר בד"א דלריך מרבע מתנות מכל אחד לכתחילה: **שנתערבו שחוטין** • כוסות בכוסות דהיינו כעין חיין דכל חד לחודיה קאי: **אבל בבולל** • שני הדמים לתוך כוס אחד ותן מרבע מתנות לבולן והשתא ליכא לאוקומי סמיכה דהא לאחר שחיטה וסמיכה שנתערבו אבל קודם סמיכה ח) *לא יצלו לדברי הכל: **רבי אליעזר** • לגבי מי חטאת קאי ומייתיגן לה לקמן בפירקין (דף פ:) לגוזמת של מי חטאת המוקדשין שנפל לתוכן מים אחרים כל שהוא רבי אליעזר אומר יזה שתי הזאות ולקמן מפרש מילתיה וקאמר רבי לדברי רבי אליעזר הזאה אינה צריכה שיעור לגבא דגברא דאי צריכה שיעור נהי נמי דיש בילה וסמכינן עלה דוראי יש *בכלל הזאה מן המים הכשרים ומלטרפין מה שבראשונה ומה שבשניה מי יימר ט) דמילא שיעורא הזאה

[לקמן פ.]

גי' הג"ק לא יצא הג"ל והס"ד ואח"כ מס"ד לדברי כ"א והשאר ממתק

ג"ל נכל

[ג"ל מן]

ג"ל מ"מ

ג"ק מ"ז

[עי' תוספות ימות קד: ד"ה דאמר]

גי' ג"ק שיהיה רואי לסמיכה

גירסת הג"ק יכול כו'

ניחא בספרי רש"י בלפניהו [עי' בעומאות רש"י כה"]

[ועי' כ"ז בגיטין פרק בל הגט דף כח: בתוספות ד"ה והא ובמהרש"ל שם]

נוסחאות רש"י כת"י

קרבן המאת יחיד שנתערב בחטאת יחיד • בכולהו גרסינן חטאת והטאת צבור שנתערבו רגלים: ואם נתן ארבע מכולן • מזה שנים ומזה שנים יצא דבל הניתנין על מזבח החיצון כו':

איתיביה אביי ט] קרבן יחיד שנתערב בקרבן יחיד וקרבן ציבור שנתערב בקרבן ציבור וקרבן יחיד וקרבן ציבור שנתערבו זה בזה נותן ד' מתנות מכל אחד ואחד ואם נתן מתנה מכל אחד יצא ואם נתן נ] ארבע מכולן יצא במה דברים אמורים שנתערבו חיין אבל נתערבו שחוטין נותן ארבע מתנות מכולן ואם נתן מתנה אחת מכולן יצא רבי אומר רואין את המתנה אם יש בה כדי לזה וכדי לזה כשרה ואם לאו פסולה קתני יחיד דומיא דציבור מה ציבור גברי אף יחיד גברי נ] אמר רבא ותסברא הא מתרצתא היא דקתני במה דברים אמורים כשנתערבו חיין אבל נתערבו שחוטין לא מה לי חיים מה לי שחוטין הכי קאמר בד"א שנתערבו שחוטין בעין חיים בכוסות אבל בבולל נותן ד' מתנות לכולן ואם נתן מתנה אחת ד] לכולן יצא רבי אומר רואין את המתנה אם יש בה כדי לזה וכדי לזה כשרה ואם לאו פסולה ומי אית ליה לרבי האי סברא והא תניא *אמר רבי לדברי ר"א הואה

ס"ק מתנה שנתערבו יפ] [עורות] פסחיהן

ס"ק [ומצלת יבלת בחלב מהן] דפטורין מלעשות פסח שני אע"פ שהיו יכולין להביא יב] במותר הפסח ולא יעשו סמיכה אפילו הכי פטורין משום דפסח לא בעי סמיכה ומותר הפסח כבר סמיכה ומאי קפידא ליכא אם לא יעשו סמיכה הא ערל ומומא משלחין קרבנותיהן וי"ל כיון שהוא ספק דשמא פטור הוא מלעשות פסח לא עשו לו חכמים תקנה כיון דאי אפשר לתקן אם לא יעבור מצות סמיכה מיהו תימה מ"ש מהא דתנן בכריתות בפ' דם שחיטה (דף כג:) וכיסה מביאין חטאת אחת אלמא מייתי קרבן בלא סמיכה כדי ליפטור את עצמו ובגזיר פ' שני גזירים (דף מז:) שמביאין קרבן בתנאי וי"ל דאע"פ שתיקנו חכמים שיביא קרבן בלא סמיכה כדי לפטור מספק בלא סמיכה כדי לפטור מ"מ קרבן אחר שהוא מחוייב סמיכה ולאי לגון מותר הפסח לא התירו לו חכמים להביאו בלא סמיכה כדי לפטור את עצמו ואם תאמר והא תתנן במסכת שקלים ומייתי לה בפרק האיש מקדש (קדושין דף הי:) בהמה שנמלאת בין ירושלים למגדל עדר זכרים עולות ונקבות זבחי שלמים והתם הא בעי סמיכה וכ"ת כשמלאום הבעלים ויכולין לסמוך דלא משמע הכי דתניא התם בראשונה היו ממשכנים מולאיה להביא נסכיה כו' ויש לומר דשאני התם דאין להם תקנה אחרת לאוקמן קרבנות אלא שיקרבו בלא סמיכה ועוד להקריב בלא סמיכה ממה שנאמר ימותו וכן י"ל ביומם שמקריב קרבן אביו אע"פ שאינו סומך ולא אמריגן הא בעי סמיכה וא"ת הא דאמריגן לקמן (דף עו:) למאר מביא אשמו ולוגו עמו ואותו אשם טעון סמיכה והאיכא סמיכה על כרחין היינו בהקפת יד ולא בסמיכה גמורה למ"ד סמיכת אשם מלורע לאו דאוריתא והיכי עביד בלא סמיכה הא בעי סמיכה ובגברא אחרי כדמוכח בתוספתא וי"ל דתקוני גברא שאני כדקאמר נמי התם עלה דהתיא והא דאמר פ"ג דמועד קטן (דף טו:) דאבל אינו משלח קרבנותיו משום דכתיב שלמים כשהוא שלם ולא כשהוא חסר אבל אי לאו קרא היה משלח איכא לאוקמא בעוף או בקרבן נשים וכן הא דבעי התם מעוה מהו שישלח קרבנותיו והא דקאמר מ"ש כל אותן שנים שהיו ישראל במדבר מעודים היו ושלחו קרבנותיהם היינו תמידין שבכל יום ואם תאמר הא דתנן בפרק בתרא דמנחות (דף קז:) פירשתי יג] *בן בקר ואיל יודע מה פירשתי מביא פר ועגל וקאמר בגמרא גבי אשה לנדבה דאחד מהם לפר [ואחד] לעגל והיכי עביד הכי הא בעי סמיכה וי"ל דהתם בקרן למזבח אחרי דאבת מיבוי דאבל אינו משלח קרבנותיו משום דכתיב שלמים כשהוא שלם ולא בעי סמיכה ומיהו אשה נדבה דאחד מהם לפר ועגל על ידו והיכי עביד הכי והא בעי סמיכה יד] ומדקתני מנין משמע דאחרי בשלמים ובקרבן נשים ליכא לאוקמה דהא תנא ליה רישא והאשה כהן מנין על ידה ולזמן להעמידה בקרבן ערל ומומא והכך קושיות שהקשיתי אינם לפי טעם הראשון שפירשתי לפי שלא חשו על הסמיכה אלא משום שיש עדיין נדוי אחר דשמא אינו לבוש זה לא שייך אלא בחטאת דאם מתו בעליה למיתה אחרת אבל בשאר קרבנות לא אבל לפי טעם אחרון שפירשתי דכל היכא שיכול לתקן הדבר ולקיים מצות סמיכה קשה לו לעשות בלא סמיכה קשה וי"ל דאחרי ביורם כרבי יהודה דאמר יורם אינו סומך והכא דלא משני ביורם משום דדומיא דחטאת קתני כדפרישית וכן בגיטין (דף מ:) השולח חטאתו קתני ויש לתמוה ערל ומומא מ"מ משלחין קרבנותיהם הא אסור לערל עד שימול ולטמא עד אשר יטהר ויעשו סמיכה ונראה לומר דבחותם שאין להם תקנה אחרי כגון ערל שמתו אחיו מחמת מילה דא"ל למולו בשום עניין ומומא כגון זב ומצורע דאין רפואתן תלויה בעצמן אי נמי בקרבן הקבוע להם זמן כגון עולת ראיה ומגיגה טו] (כגון) שהיה עובר עליהם בבל תאחר וא"ת נהי דסמיכה לא מעכבת מ"מ ערל ומומא שאין יכולין לסמוך יימא כל שאינו ראוי לבילה מעכבת בו וכן בהתיא דשקלים ודכריתות ומגזיר דכל הני נמי דאין יכולין לסמוך מטעם שפיק חשיב שפיר אין ראוין לבילה כדאסכתן בפ' המוכר את הספינה (ב"ב פא:) גבי ביכורים וי"ל דנפקא לן מהא דאמריגן בפ"ג דמועד קטן (דף מז:) וביום בואו אל הקדש אל החצר הפנימית לשרת בקודש יקריב חטאתו זו עצירת האיפה שהכהן מביא בשעה מז] שבא תחילה לעבוד ודרים התם רבי שמעון בבואו יקריב בזמן שראוי בביאה ראוי להקרבה בזמן שאינו ראוי בביאה אינו ראוי להקרבה כגון טומאה מת ומצורע משמע דוקא עצירת האיפה אבל שאר קרבנות משלח מיהו אין כל כך ראיה מזה דדלמא הא דמשלח שאר קרבנות היינו בהני דלא בעו סמיכה דומיא דעצירת האיפה ויש לדקדק מהא דדרשינן *בת"כ מחובו ולא מגבעו שמע מינה דמומא משלח קרבנותיו דבהבאת קרבן חייבי ועוד יש לדקדק מדממעטינן בפ"ק דחגיגה (דף ה:) טומאה מראיה מדכתיב והבאתם שמה כל שיבאו בביאה יכנו בהבאה ש"מ דשאר קרבנות משלח ולא חיישינן *לענין סמיכה בראוי לסמיכה ומיהו למ"ד בפ' כל הפסולין (נעיל דף לב:) דטומאה בר סמיכה דאפשר דמעייל ידיה וסמיך לא מצי אמר מהני קראי היכא דלא אפשר לסמוך שלא תהא סמיכה מעכבת מטעם דאינו ראוי לבילה ומומא י"ל דלמאן דאית ליה ביאה במקצת לא שמה ביאה קא סבר כל הסומך ראשו ורובו הוא מכניס לו נמי אית ליה דמרחק לפון ומאן דס"ל דלא בעינן ראשו ורובו קא סבר ביאה במקצת שמה ביאה מיהו אכתי קשה לי תיקשי לסמיכה שחיטה ולאו דאוריתא ס"כ *יכולה לסמוך אבדאי ויש לומר דבפרק כל הפסולין (שם לג:) מסקינן דתיקשי לסמיכה שחיטה דאוריתא: **ואם** נתן מרבע מכולן יצא • *פירש בקונטרס מזה שנים ומזה שנים ותימה דבחטאת מזה וחטאת מזה סגי ואין לומר דחטאת כביה שמלאי (נעיל דף לז:) דלמרי ובחטאת שני מתנות דהא קתני סיפא ואם נתן מתנה אחת מכולן יצא ויש לומר דקאי על כל מרבע חטאות שנים של יחיד ושנים של ציבור ואיכא השתא מרבע כוסות ולהכי קאמר נתן ד' מתנות יצא דהיינו מתנה אחת מכל אחת ואחת:

הג"ה

ט) קרבן • ס"א כתיב חטאת במקומקרבן[חטאת יחיד שנתערב בחטאת צבור וא"ת הא חטאת יחיד נקבה וחטאת צבור זכר ותירץ בקונטרס דמשכחת לה שעיר נשיא בשעירי רגלים דשניהם זכרים: כ) ואם נתן ד' מתנות מכולן יצא • פ"ה שתי מתנות לכל אחת וקשה דא"כ הוא כב"ש דאמר לעיל כל הניתנים על מזבח החיצון שנתן בחתנה אחת כיפר ובחטאת שתי מתנות ועוד דע"כ אתיא כב"ה מדמסיים ואם נתן מתנה אחת מכולן יצא אלמא דבמתנה אחת כשרה אף החטאת כב"ה וי"ל דקאי אארבע מתנות דבריתא יחיד ביחיד וצבור בצבור ודוחק ולכן נראה דגרסינן אם נתן מתנה אחת מכל אחד יצא אי נמי אי נתן שנים מכולן יצא: נ) גברי • וה"ה דבלאו האי דיוקא מצי לאוכחי דהא לא מתוקם אלא בשעיר נשיא כדפירש בקונטרס לעיל: ד) אחת בקונטרס לעיל: ד) אחת מכולן: ה) מדקתני ואם נתן מתנה אחת יצא ובפנימיות קי"ל מתנה אחת מהן מעכבת הס"ד ומה"ד ותסברא: ו) קאמר הא: ז) לכתחילה הלא בשחוטין נמי: ח) סמיכה ירצו לדברי ותיבות לא ירצו ל"ש ונמחק: ט) יימר דאיכא שיעורא תיבת דמליא נמחק: י) כיון דיכול לקיים תיבת דאפשר ל"ש: יא) עורות פסחי־ן ונמצא בלת באחד מהן דפסולין: יב) להביא ולהתנות במותר: יג) פירשתי מן הבקר ואיניידי] דמדקתני מנין: טו) חגיגה או כגון: טז) בשעה שמתחנך לעבודה ותיבות שבא תחילה ל"ש ונמחק: יז) למיגמר מהני תיבת למדרק ל"ש:

עין משפט נר מצוה

כז א מיי' פ"י מהלכות פרה הלכה מ:

כח ב מיי' כ"מ מהלכות כלאים הלכה כ:

כט ג מיי' פ"מ מהלכות איסורי מזבח הל' יב:

ל ד מיי' פ"ג מהל' תמורה הלכה כ:

לא ה מיי' פ"מ מהלכות איסורי מזבח הל' יב:

לב ו מיי' פ"ו מהלכות פסח"מ הלכה טו:

לג ז מיי' שם הל' כב:

הג"ה **הזאה** כל שהוא מטהרת • דלא בעינא שיעור לגבא דגברא לבל במגא בעינא שיעור כדאמר בגדה (דף ט'.) וביומא (דף יד.) : **בכור** איט נפדה תמורתו מהו • והא דתנן בתמורה בפ' ואלו קדשים (דף כא.) יש [כל הקדשים] יש להם פדיון ולתמורתיהן פדיון חוץ מן הבכור והמעשר לאו לתמורתן קאי וא"ת ולענין מאי קא מיבעיא ליה אי יש לתמורת בכור פדיון אי לגזיזה ועבודה אפילו יש לה פדיון אסורה כשאר פסולי המוקדשין ואי לענין דלא בעי למיתבא לכהן הא תנן בהדיא בתמורה בפ' ואלו קדשים (נ"ש) דנאכלת במומן לבעלים ואי לענין דנאכלת בלבד ובחרבל כדדרשינן למשחה לגדולה הא כיון דלאו מתנות כהונה היא לא שייך בה למשחה ואי לענין לקנות מן המעות קרבן הא אין התמורה עצמה קריבה ואפי' כשהיא תמימה כדאמר ריש ב"ש (לעיל דף לז:) הן קריבין ואין תמורתן קריבה וי"ל דמיבעיא ליה אי אלה קדושה על המעות כשפדאה או לא :

התפים בכור לבדק הבית מהו שיקול בליטרא • אי אלי דאמרי' איט נשקל בליטרא הוי דרבנן ניחא לבל בהדיא מוכחא בחלק (סנהדרין דף קיב:) ובפ"ק דתמורה (דף ח.) שהוא דאורייתא דדרים בהמתה מי שנאכל בתורת בהמתו יצא בכור ומעשר שאינו נאכל בתורת בהמתו דתנן (בכורות נא.) [כל] הקדשים נשחטים בליטלין ונשקלים בליטרא חוץ מן הבכור והמעשר : **הפדו** לי בכור בעל מום • פירש בקונטרס שיצא להולין ליגזז וליעבד כ) וקשה דאפילו בהך פדיון לא נפיק מידי דהוה אשאר פסולי המוקדשים וי"ל דמייתי בבכור בעל מום מעיקרו אי נמי* הוה נפיק לחולין בפי משאר פסולי המוקדשין מפני שהם דבשאר פסולי המוקדשין יש בדמיהן לורך גבוה משא"כ בדמי בכור ומעשר : **דהאי** אמר והאי שיער • האי דלא חשיב ליה בריש מנחות (דף ג.) מעשיו מוכיחין עליו משום דאמרי דיכרא אוכמא הוא מ"מ כי דייקינן ביה אפשר לברר :

איבא בן שנה דמיחזי בן שתי שנים• הא דאמרי' בפ' שני דקדושין (דף כה.) גבי בהמה שנגנבת בין ירושלים למגדל עדר דפריך ודלמא חטאת היא כא) [ומשני] חטאת בת שנתה ואשכחה בת שתי שנים לאו דוקא בת שתי שנים אלא בת שלש ואדרבא דמיוכר שפיר : **שביעית** אין לוקחין בדמיה תרומה מפני שממעט באכילתה • פירש בקונטרס שהתרומה זמן אכילתה לעולם ושביעית זמן אכילתה קודם שהגלה לחיה מן השדה ונמצא זה מביא תרומה לידי ביטול והא דתנן במס' שביעית (פ"ט מ"ח) כב) לאחר ביטול מחלקן שלש סעודות לעניים רבי יוסי אומר לאחר עניים ואחר עשירים יאכלו מ"מ ממעט באכילתה לאחר שמילק שלש סעודות ואינו מוצא כג) למיאכל וא"ת תרומה קודם לפסח יהא אסור לאחמלה משום דקא ממעט באכילתה וי"ל דהכי עדיפא ליה ושרי משום דכתיב (במדבר יח) למשחה ולא דמי לבשל ירק *) בשמן תרומה (נקמן עו.) שהירק מיתקן ע"י השמן ולא השמן ע"י הירק ועוד דעיסה מתחמצת מאילתה ואפילו מעורב בה שאור מ"מ בלאו הכי היתה מתחמצת קצת : אלא שלמים ומביא לידי נותר ואינו ויכולין דאין האיסור כתוב בפסוק רק מסברא בעלמא א"כ שמא יש להתירו כמו כן מתוך סברא משום רוחא דהקדש עדיף כדאמר לעיל בעיין דאתיא סברא ומפקא מסברא וה"ה דהוי מצי לתרוצי הכי מיהו ליכא איסור מתוך הפסוק ולא מתוך הסברא אלא דעדיפא מיניה קא משני דאפילו בר פדיון ליתיה כלל אלא תפרת ועוד דלא תפדה כתוב בהדיא מפי מתוכה ולא גיזה : כ) כלום הקנה כו' כלומר מאי מעמא בעית למימר דלישקול בליטרא משום רוחא דהקדש משום דדעת הנודר לתכי ולא היא דהא ודאי דעתו לא היה לתכי למאי שאינו קנוי לו א"כ לא חל קדושת הקדש על זה ומאי איכפת לך לקיומי תנאה כיון דלא חל מעולם על זה קדושת דמים : ג) נמי האי זכר והאי נקבה איכא שעיר נשיא חטאת ואשם נמי איכא שעיר נשיא האי : ד) שנים הא איכא : ה) מפני שממעט באכילתה : ו) דא"עבד א"א דאיעדוב : ז) אבל לכתחילה : ח) שהוא דמועלת תיבת דמועלת נמחק : ט) תיבת (אם)[ומיהו] ל"ש : י) אע"פ שרוחמה: יא) אותו אפילו שחטו בטומו במדינה הס"ד ומה"ד לגדות : יב) כל פסולי המוקדשים : יג) אי דילמא פ"א קדושה דעדיף ולא דמי לשאר קדשים דנשקלים בתחם הנאת : יד) לקדושה אחרת אות ד' נמחק: טו) בבכור משום הכי משום הך קדושה אחריתי הס"ד מתיבת הכי עד תיבת הוא ל"ש ונמחק : טז) בגוף בכור זה : יז) כדלעיל: קדשי קדשים בקדשי קלים וזמן אכילתו שוה כגון תודה בחטאת ואשם דשניהם שוים ליום ולילה הס"ד : יח) אחריתי דהא תחיכות הם הס"ד : יט) קדשים כל הקדשים : כ) וקשה דהא פשיטא דלא שחרי אם היה הבכור בר פדיון ליגזז ולעבד שחרי שאר פסולי המוקדשים נמי כה"ג אין נפדין לתתים בגיזה ועבודה וי"ל דסברא היה להקל מפי בבכור משאר קדשים לפי שדמי בכור אינו עומד כלל למובה אבל פסולי המוקדשין דמיהם עומדין למובה ועל כן אי הוי שייך פדיון לבכור היה יוצא לחולין לגמרי גם ליגזז ולעבד אע"ב דבשאר פסולי המוקדשין אינו כן : תוס' אחרות : כא) היא ומשני : כב) שביעית מי שיש לו פירות שביעית לאחר : כג) מוציא למי לחלק וא"ת :

*) [ל"ל ירק של שביעית]

מסורת הש"ס

*) הזאה כל שהוא מטהרת • הדא מילתא היא שהזאה כל שהוא מטהרת ולקמן מפרש אמאי יזה שתי הזאות : והזאה מחצה כשר ומחצה פסול • כלומר ולא תימא דהזאה כל שהוא ח) [דמטהרת] (דמועטת) (ומיהו) ט) אם אין עם התערובת פסול אלא אפילו יש עם התערובת פסול כשרה ומחצה לאו דוקא אלא ליכא שיעור[וקס"ד]דהוה הדין למתן דמים: ונתינת דם דמזבח לאוד • לריך שיעור שיזלה הדם לשני רוחות הקרן של מזבח : אמר רמי בר חמא פשיטא לי בכור לבים שמאי • אע"פ י) כשהומס ובזמן הזה: אין מאכילין לנדות • דהכי תניא בבכורות בפ' כל יב) פסולין (דף נג.) : אינו נשקל בליטרא • אם הכהן מוכר בשרו : אינו נפדה • ולאחת מתורת בכורה לאולין ולחול קדושה על המעות : משהוממו • אף משהוממו : התפים כהן בכור לבדק הבית • משהומס : רוחאת דהקדש עדיף • ונשקל בליטרא כדי שלמלא מכירתו וירבו דמיו דהא קי"ל (בכורות דף נא.) בשאר פסולי המוקדשים בשביל שפדיונו להקדש הקילו עליהן להיות נשחטין בליטלין ונמכרין בליטלין ונשקלין בליטרא כדי שירבה הפודה אותן בדמיהן מתחילה חוץ מן הבכור מפני שהגאת ריבוי דמיו איכה אלא לכהן והאי דהתפיסו לבדק הבית הגאתו להקדש היא : אי דאמר • לא דמי הא הגאת ריבוי הדמים אותה קדושה עצמה שמביאין בדמיה קרבן כיולא בו הכא הגאת ריבוי הדמים יד) דקדושה אחרת : אלא למימרא דאין אחד מהן נשקל בליטרא • ואע"ג דאיכא פסידא דהקדש גבי פדיון שאר הזבחים המעורבים שפדיון דמיהם להקדש (פסחים דף נא.) וקאמר דלא מזלזלינן בבכור טו) *משום הכי אלמא משום הך נמי לא : הא כ' קדושות וכ' נופין • הזבחים שהגאתן להקדש הן קדושה לבדה וגוף לבדו והבכור שדמיו לכהן קדושה לבדה וגוף לבדו הילכך לא מזלזלינן בהך קדושה דהאי *גופיה משום רוחא דקדושה דגופא אחריא: אבל הכא שתי קדושות הן וגוף אחד • קדושת בכור וקדושת בדק הבית ואיכא למימר הואיל ורוחא דהקדש בהאי גופא הוא אוקמא"ג דלקדושה אחריתי אזיל מזלזלינן בקדושת בכור דהאי גופא : מתקיף לה רבי יוסי בר אבין • מאי קמיבעיא ליה וכי משום התפסתו מזלזלינן ביה : ומאי אינו אומר הפדו בכור זה • שיצא לחולין מקדושתו ליגזז וליעבד כו' : שהתפיסו לבדק הבית • וירבו דמיו : כלום שומעין לו • לעבור על דברי תורה : ופרלינן הפדו רחמנא אמר לא הפדה • ואל דבריו אין לעבור אבל לשקול בליטרא אין כאן עבירה על דברי תורה : אלא א"ר אמי • הכי איכא למיפשטא לבעיין : כלום הקנה • הכהן זה לבדק הבית אלא מה שקנו לו מז) (בגופו) בבכור זה וכיון דאינו לא אותר לישקל בליטרא אין יכול להקנות לבדק הבית עודף דמי למעוט משקל הליטרא : שעיר • אין לו למר אלא שעיר אבל אשם אין לו למר : [אשם גזיר וכו' • באשם גזיר ובאשם מלורע כשם כתיב ואשם כשם בן שנה הוא] : מתני' כאמור שבהן • לזכרי כהונה ובעזרה וליום ולילה כדין אשם ובעל השלמים ילא ידי שלמים שהרי כל אחד יקרב למי שהוא : נביא הפסול • שממעט בזמן אכילת שלמים ומביא לידי נותר אלא ירעו ויאכלו כדלעיל יז) : יאכלו כאמור שבהן • ובהא רבנן מודו דליכא הקנאת אחריתי יח) : נמי' שביעית אין לוקחין בדמיה תרומה • מפני שממעט בזמן אכילת התרומה ומביאה לידי איסור אכילה שלריכה שתתבער מן הטולם קודם שתאכלה לחיה שבשדה ותרומה זו מתבואת שאר שני שבוע היתה וזמן אכילתה לטולם דאילו שביעית לאו בת תרומות ומעשרות היא : וכולן

ס"ל הזאה כ"ש חדא מילתא הוא שהזאה אין לריכה שיעור

[נכורות נג.] תוספתא דנכורות פ"ג

בכורות נא.

נוסחאות רש"י כת"י

שעיר • אין לו צאר אלא שעיר אבל אשם איל הוא ויש לו צאר שאין אשם בא אלא איל : בחמור שבהן כו' • ובעל השלמים יצא ידי (ס"א) [חוב]נדרו שהרי השלמי' לשמן קרבי ולפי שאין ניכרים אוכלן כחומר אשם ומתן דמים של אשם ושלמים שוה : לבית הפסיל שמשמש את אכילת שלמים בין באוכליהן בין בזמן אכילתן ומביאן לידי נותר אלא יראו ויסתאבו וימכרו כראשונן נבי קדשים בקדשים פין בשאינו מינו :

ס"ל משום הך קדושה אחריתי [פסחים נא:]

[פסחים יג: ביצה יט: בכורות ס: נדה עז:] ל"ל גופא

תוספתא דשביעית סוף פ"ו ע"ש

[ל"ל דרבה]

[בכורות סא:]

[מנחות קה:]

ס"ל

[מנחות ג.]

אשם נמי אינה שעיר נשיא האי שעיר ל"ק

מנחות שם

ל"ל ס"ל דנפיק ל"ק

שיטה מקובצת

ל) הפדו רחמנא אמר לא תפדה • פ"ה אבל דאין נשקלים בליטרא דגיא דרבנן ולכך מביא לן מי שרינן איסור דרבנן משום רוחא דהקדש וקשה דבפ' הלק משמע דהוי מדאורייתא [דדרש] בהמתה כו' והתם ע"כ בבעלי מומין איירי דאי בתמימין משללה ולא שלל שמים נפקא והכי מדקדק תלמודא התם לכך נראה דודאי אסור לשקול בליטרא לכ"ע מדאורייתא אלא שמתחילה היה נראה לי סברא להקל כיון דאיכא רוחא דהקדש ועל זה פריך אי אמר הפדו לי בכור כו' אלמא לא שמענן ליה להקל מכח סברא גבי פדיון וה"ה לישקול בליטרא דלא מזלזלינן ביה ומתמה תלמודא הפדו רחמנא אמר כו' כלומר האי איסורא בהדיא כתיב וא"כ לא נתירנו מחמת סברא כיון שכתוב בהדיא דאיסור לא תפדה אבל איסור דלישקול בליטרא נהי דמדאורייתא הוא מ"מ מסברא הוא דמיתסר שלא לנהוג בו מנהג בזיון וכיון דאין האיסור כתוב בפסוק רק מסברא בעלמא א"כ שמא יש להתירו כמו כן מתוך סברא משום רוחא דהקדש עדיף כדאמר לעיל בעיין דאתיא סברא ומפקא מסברא וה"ה דהוי מצי לתרוצי הכי מיהו ליכא איסור מתוך הפסוק ולא מתוך הסברא אלא דעדיפא מיניה קא משני דאפילו בר פדיון ליתיה כלל אלא תפרת ועוד דלא תפדה כתוב בהדיא מפי מתוכה ולא גיזה : כ) כלום הקנה כו' כלומר מאי מעמא בעית למימר דלישקול בליטרא משום רוחא דהקדש משום דדעת הנודר לתכי ולא היא דהא ודאי דעתו לא היה לתכי למאי שאינו קנוי לו א"כ לא חל קדושת הקדש על זה חל מעולם על זה קדושת דמים : ג) נמי האי זכר והאי נקבה איכא שעיר נשיא חטאת ואשם נמי איכא שעיר נשיא האי : ד) שנים הא איכא : ה) מפני שממעט באכילתה : ו) דא"עבד א"א דאיעדוב : ז) אבל לכתחילה : ח) שהוא דמועלת תיבת דמועלת נמחק : ט) תיבת (אם)[ומיהו] ל"ש : י) אע"פ שרוחמה: יא) אותו אפילו שחטו בטומו במדינה הס"ד ומה"ד לגדות : יב) כל פסולי המוקדשים : יג) אי דילמא פ"א קדושה דעדיף ולא דמי לשאר קדשים דנשקלים בתחם הנאת : יד) לקדושה אחרת אות ד' נמחק: טו) בבכור משום הכי משום הך קדושה אחריתי הס"ד מתיבת הכי עד תיבת הוא ל"ש ונמחק : טז) בגוף בכור זה : יז) כדלעיל: קדשי קדשים בקדשי קלים וזמן אכילתו שוה כגון תודה בחטאת ואשם דשניהם שוים ליום ולילה הס"ד : יח) אחריתי דהא תחיכות הם הס"ד : יט) קדשים כל הקדשים : כ) וקשה דהא פשיטא דלא שחרי אם היה הבכור בר פדיון ליגזז ולעבד שחרי שאר פסולי המוקדשים נמי כה"ג אין נפדין לתתים בגיזה ועבודה וי"ל דסברא היה להקל מפי בבכור משאר קדשים לפי שדמי בכור אינו עומד כלל למובה אבל פסולי המוקדשין דמיהם עומדין למובה ועל כן אי הוי שייך פדיון לבכור היה יוצא לחולין לגמרי גם ליגזז ולעבד אע"ב דבשאר פסולי המוקדשין אינו כן : תוס' אחרות : כא) היא ומשני : כב) שביעית מי שיש לו פירות שביעית לאחר : כג) מוציא למי לחלק וא"ת :

וכולן יח] כהנים רשאין כו' . משנה היא בפ' כל התדיר (לקמן דף נ:) וגבי קדשים קלי: לשנות באכילתן כגון לאכלן צלויין כו' . ס] *אמר קרא לך נתתים למשחה (במדבר יח) לגדולה כדרך שהמלכים אוכלין: ותכלי תרומה . ואע"ג דקא ממעט בזמן אכילת תרומה: אין לוקחין תרומה . הכהנים בכסף מעשר שני בירושלים: מפני שממעט באכילתה . במקום אכילתה דמעטכיו לא יאכלנה אלא בירושלים: כי אתא . אביי קמיה דרב יוסף: א"ל אמאי לא תותביה . כמי מהא: לבית הספול . יא]כשנריך לאכול השמן בזמן השביעית: פ"ג . דרבנן תרומת ירק: אי סבי . למשוש דרבנן הוא: איפכא מיבעיא ליה למיתני . אין מבשלין ירק של תרומה בשמן שביעית ורבי שמעון מתיר אבל השתא שמן תרומה דאורייתא היא דכתיב (שם) כל חלב יהלר וקא סבר ר"ש: דאיערב . שמן בירק ושל כרתו יבשלם יחד כדמפרש לקמיה דאי אפשר לסוחטו יב] כולו ממנו: הא לא דמי כו' . סיומא דקושיא הוא: תחיכה בתחיכות . מתני' היא וקתני תאכל כחמור שבהן ואפילו לרבנן והכא נמי אי בדאיערב עסקינן לא הוו פליגי רבנן עליה: וקמפסיד בשביעית . ורחמנא אמר לאכלה ולא להפסד: למחרת . בספק מעורב מותלט וספק אינו מותלט קאי למחרת ביום השמיני: *שמיעה בנאמן ובסוגות . כמומר אחשם: ופמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק . כמומר שלמים והא

*וכולן ראשאין יח] כהנים לשנות באכילתן לאכלן צלויין שלוקין ומבושלין ולתת לתוכן תבלי חולין ותבלי תרומה דברי ר' כ] *ישמעאל אמר ליה הנח לתרומת תבלין דרבנן איתיביה **אין לוקחין תרומה בכסף מעשר כמפני שממעט באכילתה ור' שמעון מתיר אישתיק ליה כי אתא לקמיה דרב יוסף אמר ליה אמאי לא תותביה מהא *אין מבשלין ירק של שביעית בשמן של תרומה *שלא יביאו ג] קדשים לבית הספול ור' שמעון מתיר א"ל אביי ולאו מי אותביתיה מהא דתבלין ואמר לי הנח לתרומת תבלין דרבנן ד] הכא נמי (תרומה) תרומת ירק דרבנן אי הכי איפכא מיבעיא ליה למיתני ירק של תרומה בשמן של שביעית ולאו מי אותביתיה ה] ממתני' דמתיר רבי שמעון ואמר לי דאיערב הכא נמי דאיערב אי דאיערב מאי טעמייהו דרבנן מידי דהוה ו] אאשם ושלמים מי דמי התם אית ליה תקנתא ברעייה הא לית ליה תקנתא ברעייה הא לא דמי אלא לחתיכה שבחתיכות דכיון דלית תקנתא דאוכל כחמור שבהן מתקיף לה רבינא מי דמי חתיכה שבחתיכות לית לה תקנתא כלל האי אית ליה תקנתא בסחיטה ורב יוסף היכי נסחוט נסחוט טובא קא מפסיד בשביעית נסחוט

פורתא סוף סוף איערבי מיערב איתיביה *רבי שמעון אומר ג]מחרת מביא אשמו ולוגו עמו ואומר אם של מצורע ז] הרי זה אשמו וזה לוגו ואם

אין לוקחין תרומה בכסף מעשר שני מפני שממעט באכילתה . פי' בקונטר' דמתחלה סריא לאוכן כדאמר בפ' הערל (יבמות דף עח.) זרוע אמרתי לך ולא אינות והשתא אסירא דמעשר אסור לאוכן וגם בני תומה ותרומה לא בני תומה יב] ומתוך המשנה משמע שאין הקפידא משום תרומה אלא משום מעשר דמטיקרא סרי לזרים והשתא אסור וגרסי' בסדר המשנה יג] *באכילתן כו' והכי איתא במס' מעשר שני (פ"ג מ"ב) אין לוקחין תרומה בכסף מעשר מפני שהוא ממעט באכילתו ור"ש מתיר אמר להם ר"ש אם הקילו בזבחי שלמים שהוא מביאן לידי פיגול ונותר לא נקל בתרומה יד] מה לי היקל בזבחי שלמים שכן מותרין לזרים נקל בתרומה שהיא אסורה לזרים פירוש אמר ר"ש אם הקלנו ליקח שלמים מכסף מעשר אע"פ שמביא המעשר לידי פסול פיגול ונותר כ"ש שלוקחין תרומה הקלה מכסף מעשר אמרו לו אם לוקחין שלמים שמותרין לזרים כמו מעשר אבל אין לוקחין תרומה שנורם למעשר להיות אסור לזרים : הגה"ה :

*למחרת מביא אשמו ולוגו עמו. פי' בקונטר' למחרת יום שמיני טו] ובמנחות מז] (דף קה.) פי' למחרת יום ששים והכל אחר דאספק זיר טמא וספק מעורב טמא קאי כדמוכח בתוספתא דזיר פרק בתרא והכי איתא התם ספק זיר טמא יז] וספק זיר טהור אבל זיר ודאי היה ספק מעורב טהור פי' שטהר כבר אבל מעורב ודאי היה פירוש בחד גברא חייבי שיים בו כל ספיקות הללו אוכל בקדשים לאחר ששים ושותה יין ומטמא למתים לאחר מאה ועשרים יום כילד אמרו לו זיר טמא אתה לא ומנה שבעה הזה ושנה גלח והביא קרבן מנה *שבעה ומבקש לגלח אמרו לו זיר טהור אתה ואין טהור מגלח פחות משלשים יום לא ומנה עשרים ושלשה יום להשלים שלשים מנה שלשים ומבקש לגלח אמרו לו זיר טהור אתה ואין זיר מגלח אלא על הדמים פירוש *שלא בהמות חייב להביא חטאת עולה ושלמים ועל אחת מהן יכול לגלח וחטאת בהמה אינה באה על הספק ושלמי זיר כמי מעוטין תמיפה וזה אין יכול להכיף מפני שהוא ספק מעורב טמא אבל עולה יכול להביא על תאלי והיינו דקתני כילד הוא עושה מביא עולת בהמה ומתנה עליה ואומר אם טהור אני הרי זו חובה ואם לאו הרי זו נדבה כילד הוא עושה להחמיר עליו מביא פייטי של חרס חדשה יח] ונותנין לתוכה רביעית מים חיים ומביא [שם] לשורי דרור כדין כל המעורעין ביום תגלחתן וחטאת העוף פירוש כדין זיר טמא דשמא זיר טמא הוא ותגלחת זו של טומאה ואינו מתחיל מזירות טהרה עד שיביא חטאתו של טומאה יט] (יט) שחטאתו מעכבתו מלמנות מזירות אבל אשמו אינו מעכבו ומשיגלח תגלחת *טומאה הוא אסור לגלח עד שימנה מזירות טהרה ולהכי צריך להביא חטאת מזירות טומאה למנות מזירות טהרה ונגלח בסופה לטהרת נרעתו והאשם יהא עד *תגלחת הטומאה שיעשה אחרי טהרתו בודאי מן הערעה שאותה תעלה לו ודאי לטומאת מזרו כמו שמפורש בסוף הבריתא דימי נרעתו אין עולין לימי מזרו ותגלחת נרעתו אינה עולה לתגלחת מזרו כדאמרי' בפ' מי שאמר הריני מזיר מגלח (מיר דף יז:) ובפ' ב' מזירים (שם דף סב:) ומה שמביא חטאתו ביום תגלחתו הייטו כר' עקיבא דאמר במס' מזיר (דף מז.) אם גילח בשמיני מביא קרבנותיו בו ביום והכא נמי הוי כגילח בשמיני שהרי שוהה תגלחתו ומתנה על חטאתו ואומר אם טמא אני חטאת מחובתי ועולה נדבה פירוש עולה שאמרנו למעלה ואם טהור אני עולה מחובתי וחטאת העוף ספק ומגלח רגלו וזקנו וגבות עיניו כדרך שהמעורעים *מגלחים ומביא עולת בהמה ומתנה עליה כו' ונראה שחסר מן התוספתא וסופר שלשים יום וגרסי' וסופר שלשים יום ומביא עולת בהמה כו' שהרי ספק מזירות טהרה הוא מונה ואינו יכול לגלח תגלחת שניה לנרעתו עד שיזרוק עליו אחד מן הדמים כ] ויביא עולה וחטאת ושלמים *ויטהר עד סוף מזירות טהרה שאחר טהרת נרעתו שעולה בודאי ואומר אם טמא אני הייתי בתגלחת ראשונה העולה ראשונה נדבה היתה וזו תהא חובה וחטאת העוף שהבאתי בתגלחת ראשונה מחובתי ואם טהור אני עולה ראשונה חובה וזו נדבה שתגלחת זו של עכשיו אינה כלום מתגלחת ראשונה אבל לא היה יכול משום דגילוח ספק מעורע אינו דוחה איסור גילוח הזיר רבי שמעון אומר כג] מחר יביא אשמו ולוג בידו כדין מעורע בשמיני שלו והוא יום ששים ואחד ומתנה עליו לפי שהוא ספק מעורע וחטאת מעורע שמעכבת טהרתו אינו יכול להביא מבהמה שאין חטאת בהמה באה על הספק לפיכך יביא חטאת העוף ואם הוא עשיר יכתוב נכסיו לאחרים ויהא עני ויביא קרבן עני דהייטו עוף ור' שמעון למעמיה דאמר במס' ערכין (דף יז:) אפי' היה עשיר בשעה שהביא ליפורים לו בשעת הבאת אשם והעני הכל הולך אחר חטאת ואפי' לתגלי דפליגי עליה איכא לאוקמא להא דהכא ולפרושי יכתוב נכסיו לאחר מעיקרו ומתנה על חטאת העוף ואומר אם טמא הוא פירוש אם מעורע הוא הרי זו חובתו ואם לאו הרי זו ספיקו ואוכל בקדשים מיד אבל לשתות יין ולימנות למתים אינו יכול שאין ימי מזרו עולין לו *מתוך ימי נרעתו כילד יעשה לדברי בן זומא כג] שאינו מצריך לבקש אחד מן השוק לידור כגנבו בזיר כמו שמצריך ר' יהושע בפרק שני מזירים (מיר דף נא:) סופר שלשים יום ומביא עולת בהמה ומגלח פירוש ספק תגלחת טומאה וספק תגלחת טהרה דשמא מעורע היה וזיר טמא ולא עלו לו אחת מתגלחותיו לזיר לנרעתו שאין ימי מזרו עולין מתוך ימי נרעתו ולסוף שבעה אחרי נרעתו אינו יכול לגלח דשמא זיר טהור הוא אבל הזאה לא בני שבבר הזה ושנה ואפי' לסוף שלשים אינו יכול כד] *על שיזרוק עליו אחד מן הדמים ומביא חטאת העוף משום ספק תגלחת טומאה שאינו יכול להתחיל מנין מזירות טהרה עד שיביא חטאת וכדפרישים ומתנה עליה כתנאי שלמעלה בתגלחת ראשונה וה"ה שיש להתנות שאם אינו זיר מעכשיו כלל שבלתה מזירו מתגלחת שלמעלה העולה נדבה וחטאת העוף שפיקו אך אתנה לא זה חם לפרש כל זה *סופר שלשים יום ומביא קרבנותיו שלמים ולאי *עולת בהמה ספיקו ומתנה עליה ואומר אם טמא הייתי בתגלחת שלישית העולה ראשונה נדבה

לד א מיי' פ"ז מהלכות מעשר שני הלי יא :

לה ב מיי' פ"ט מהלכות שמיטה ויובל הלי ד :

לו ג מיי' פ"י מהלכות מחיות הלכה ז :

באכילתו ע"ק

מי' כרמב"ם פ"י מהל' מזירות וכה"מ ועי' רש"ק

שיטה מקובצת

ח] רשאין הכהנים : כ] ר' שמעון חיבת ישמעאל נמחק: ג] תיבת קדשים נמחק: ד] הכי נמי דרבנן (ותיבות תרומה תרומת ירק נמחק) . פ"ה דמיירי בתרומת ירק דרבנן ועל זה פריך אי הכי איפכא מבעיא ליה דנהוי מוכח בברייתא דמיירי בתרומ' דרבנן ווה דוחק דאיך היה מועה בזה לומר דמיירי בתרומת ירק דרבנן דבברייתא מוכיר בהדיא שמן של תרומה לכך נראה דה"פ ה"נ דרבנן פי' דשמן של תרומה דקתני בברייתא מיירי בשמן שומשמין ואגוזים דתרומה דידהו לא הוי אלא מדרבנן דמראורייתא לא הויא תרומה אלא שמן של יצהר ועליה פריך אי הכי דמיירי בתרומה דרבנן איפכא מבעיא ליה למימר ירק של תרומה בשמן של שביעית דלא ליתי למעטי כלל בתרומה דאורייתא אלא ש"מ בתרומה דאורייתא מיירי ומשני דמיירי דאיערב כבר: ס] תיבות ממתני' דמתיר ר"ש ל"ש : ו] אאשם . פי' דאמרי אינהו ידעי דחיישינן להבאת לבית הספול בלילן : ז] מצורע הוא הריגמ"] וכולן רשאין הכהנים כו' : ט] כו' דאמר: י] שצריך לאכול השמן בתוך זמן הביעור הס"ד : יא] לסוחטו כו' הס"ד תיבת כולו ממנו נמחק ומס"ד הא : יב] דומה ולא נהירא דאי קאי אתחטה הוי ליה למימר מעשר אין לוקחין בדמיהן תרומה כדלעיל דלעולם מה שאין ממעט באכילתו פתח ברישא ועוד מתוך המשנה כו' אסור לכך נראה דגרסי' באכילתו הכהנים . אות ן ותיבת כו' נמחק : יד] בתרומה . אמרו לו מה אם היקל בזבחי : טו] שמיני . ומיירי בספק נזיר ממא ומצורע תוס' ארורות : טז] ובמנחות פ' בתרא פרש : יז] ספק נזיר אות ו' נמחק : יח] חדשה ונתון לתוכו רביעית מים חיים ומביא שתי צפרי דרור : יט] טומאה שהמאתו מעכבתו מלמנות מזירות טהרה אבל : כ] הדמים ומביא עולה ותמאת ושלמים ישהה עד : כא] העוף ספק ומגלח : כב] אמר למחר יביא : כג] ומא . פי' שאינו : כד] איני יכול לגלח עד :